

זמן כוכב

לפתח חלון לבקר של מחר
אפלו שזה רק היום
סופר את הפנים המזכרות
מנסה להמר מי הבא שיעבר,
ברב המקרים זה חתול.

לאכל שאריות מהערב שעבר,
למרות שהיום כבר חדש.
מודד את זוויות הקרנים
הפוגעות בשער שלך
פתאום הן נשברות.

להדפיס את כרטיס העובד
בצד ההפוך של הפס.
מפצל את זמני הארוחות
למנות יותר קטנות,
מעפל אותן לאט.

לחפש את שעון החול בים
בטן גב, בטן גב.
מאחר את רכבת השדים
בחדר הילדים
מאחר את הכוכב.

אורז

ביום שהרוח הכתה בלבי
בשלת ארז פרסי בסיר
ישן.

כסיתי את ארבות העינים
ונשמתי את אדי הארז,
שבשלת.

מיפה את הנפש התפוחה
בחלומות ושירים,
וגורס את שאריות
הניר.

אליך

במעלה הדרך אליך כלה
עוטה הינומת פרחי שקד
רקומה תחרה ערינה
נימי זהבה נקשרים
ביד אלהית.

וכשעליתי למשכנו
ריח מתוק נשא בינות רחמי ההרים
ומכחל שמי לא גמע גביע כסופיו,
באדם צבע שוליו, בין השמשות.
והזמן שכב לישן עם כוכביו.

עץ השקד

כמו שמלת כלולות מתנופפת
מעטה על מוריה
בגביעים משקדים
בשבל שמלתה
בתשורת פורחת של התפעמות
מהוד יפיה.

נגיעות של רוח הנפש
בלבן גביעי אהבתה
בין ארץ לשמים נשגבות תפארתה
משוש כל הארץ
מוריה.

* (שמות כ"ה לג-לד)

געגועי גן

נגיעות יחפות על דרך מפתלת
בין מלים שלא נגמרות
על גשר לוחש אל אבן מדברת
את הקול שלך

הצפצפות עוד מנגנות את השיר שלך
כמו צילי פעמונים מזכוכית
שלא נשברים.
רחוקים ונוגעים
בנפשי.
בגופי.
בשער שמפזר את הרוח.

סודות וזכרונות
דרך מתוקים כואבים
נשיקות של טל
וזהב שמש בוערת
על עשבי שיבה זהבים
געגועים.